du~a rideto Z; ~e li levis la fingron supren Z. 2 (f) Graveco, valoro : nia kongreso havas apartan ~on k estos epokfaranta Z; ni demandu nin, kian praktikan ~on havas tiu principo Z; lingvo internacia havas grandan ~on por scienco k komerco Z; sen~a okazaĵo, parolo, demando, minaco, persono.

sikomoro . G. de morusacoj, arbo, kies ligno estas neputriĝema (sycomora).

silo �. Śaktforma provizejo por meti en ĝin grenon, legomojn ktp. En~igl. Meti en ~on.

* Silabo (Fon). Sonora sonanto apartigata de l' aliaj sonoraj sonantoj per perceptebla malgrandiĝo de la sonoreco, kiun kaŭzas jen la plimalfortiĝo de la spirblovo, jen la intermeto de unu aŭ pluraj konsonantoj aŭ konsonantaj kvazaŭvokaloj: ĉiu ~o enhavas almenaŭ unu sonanion, k nur unu. ~iga. Povanta per si sola formi ~on. ~olimo. Limo, kiu apartigas du ~ojn : oni konsideras ĝenerale, ke la ~olimo estas antaŭ la konsonanto, kiam la sonantoj estas apartigataj per unu konsonanto (a-mo), k post la unua konsonanto, kiam la sonantoj estas apartigataj per pli ol unu konsonanto (ar-mo). Kp FERMITA.

* Silenti (ntr). 1 Ne paroli : homo prudenta ~as Z; ~u, ne movu la buŝon k ne ekpepu Z. Kp muta. 2 Ne fari bruon : se ~as draŝejo, malpacas loĝejo Z. 3 (f) Sin ne montri; ne plu cfiki; ĉesi: kie regas la forto, tie la rajto ~as Z; kontraŭ nehavo eĉ juĝo ~as Z; antaŭ tiu granda nacia verko ~is ĉiuj internaj malpacoj k kvereloj; niaj personaj gustoj devas absolute ~i Z; ~as nun ĉiu disputo religia aŭ politika 2. ~o. Stato de iu aŭ io, kiu ~as: regis tomba ~o B; paca ~o, ke ne blovas eĉ vento Z; ~o estas konsento Z; parolo estas arĝento, oron similas ~o Z (Vd ROMPI). ~a. ~anta: ~a interkonsento Z ; fariĝis ~e Z ; kvazaŭ ~e komisiita, mi vokas al ĉiuj Z. ~ema. Kutimanta ~i: pri sia persono li eslas ĉiam ~ema Z. ~igi. Devigi iun aŭ ion ~i: ~igi la envion k kalumnion. Pri~i (tr). Ne paroli pri io: pri~i sekreton, amon.

silicio Z 〒 Si. l'Iemia elemento, metaloido, kies atompezo estas 28,06.

*Siliko. 1 Tre malmola nekristaligita speco de kvarco, uzata de la prahomoj

por fari diversajn ilojn, precipe hakilojn, k produktanta fajrerojn, se oni frapas ĝin per fero. 2 Peceto de tiu substanco; ŝtoneto.

silikvo Z. 1 Longforma duĉambra grajnujo de kruciferoj: ~o de sinapo B (Kp Karsulo 4). 2 (Ev.) = guŝo: δ pizoj en unu ~o Z.

*Silko. 1 Delikata k brila fadeno sekreciita de iu speco de raŭpo. Vd коконо. 2 Teksaĵo farita el tiaj fadenoj: vivi en ~o k veluro, en ĝojo k plezuro 2. Кр лтьльо. ~a. Farita el ~o. ~eca. Havanta kelkajn ecojn, la aspekton de ~o.

Silogismo. Logika rezono, per kiu oni tiras aserton el alia aserto pere de tria aserto. Vd Nu.

Silueto. 1 Bildo formata de ombro de profila vizaĝo. 2 Desegno montranta nur la eksterajn konturojn. 3 Vidaĵo de io, kio nete kontrastas el la fono: de tie oni chvidas la pitoreskan ~on de la urbo; la turoj grandioze ~ijas kontraŭ la ruĝa fono de l' okcidento.

*Siluro. Fiŝo vivanta en riveroj k en maro, povanta atingi longon de 5 metroj k havanta la proprecon produkti elektron k kaŭzi elektrajn skuojn (silurus).

silurio x. La dua formacio de la primara epoko.

*Silvio. Kampobirdo el fam. paseroj agrable kantanta (silvia).

simbiozo (mar.) Kuniĝo de du aŭ pluraj plantoj aŭ animaloj por kune vivi: likeno estas ~o de algo k fungo.

Simbolo. Figuro akceptata de la kutimo por reprezenti abstraktan ideon; embiemo: pesilo estas ~o de la justeco; ni vidas en la kiso ~on de amo Z; ~a signo, skribado Z. Kp atributo, standardo. ~1 (tr). Esti ~o de io: la rozo ~as la amon. ~igl. Reprezenti ion per ~o: oni ~igas la amon per la rozo.

Simetrio. 1 Aranĝo de partoj similaj inter si k sammaniere ordigitaj en ia tuto: ~o de la homa korpo; ~a konstruo. 2 Harmonio rezultanta el proporcieco k regula aranĝo de partoj : la tula aspekto de la sanktejo estas ~a ?; iom tro ~a parolado; vazoj ~e aranĝitaj.

Simfonio. Granda muzika verko por orkestro.